

efterfølgende omdisponeringer ligeledes skal godkendes. Den økonomiske handlefrihed blev også understreget gennem forslag om, at den eksisterende bestemmelse om et særskilt rådighedsbeløb, som giver et menighedsråd mulighed for at anvende op til 125.000 kr. til fremme af det kirkelige liv, afskaffes og erstattes af en generel adgang til uden maksimumsgrænse at afholde udgifter vedrørende sognets eller kirkedistriktets kirkelige aktiviteter og til fremme af det kirkelige liv i pastoratet eller kommunen eller kirkelige formål af betydning for stiftet som helhed. Dette forslag er blevet betegnet som en "sognefuldmagt".

Lovforslaget blev udførligt præsenteret og fremlagt på årsmødet i Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer i juni 2002 og samtidig udsendt til høring. I efteråret 2002 blev lovforslaget desuden udsendt til samtlige menighedsråd med opfordring til dem om at give deres mening til kende.

I svarene på denne høring - den hidtil mest omfattende høring over et forslag til ændring af den kirkelige lovgivning - var der nogle meget markante tendenser, som naturligvis har haft betydning for lovforslaget i den form, hvormed det nu fremsættes.

Høringen viste for det første meget bred tilslutning til, at menighedsrådenes økonomiske handlefrihed øges gennem indførelse af rammebevillinger og gennem afskaffelse af det særlige rådighedsbeløb til fordel for en sognefuldmagt, der giver generel adgang til at afholde udgifter vedrørende kirkelige aktiviteter.

Bevilling af rammer for henholdsvis drifts- og anlægsudgifter skal meddeles af provstiudvalget på grundlag af budgetsamråd, hvor provstiudvalget og repræsentanter for menighedsrådene drøfter de enkelte sognes eller kirkedistrikters behov og ønsker sammenholdt med de økonomiske muligheder i ligningsområdet. Budgetsamrådet kan, hvis menighedsrådene ønsker det, tillægges den besluttende myndighed i forhold til

fastsættelse af bevillinger, som efter hovedreglen er provstiudvalgets kompetence.

Rammebevilling indebærer, at menighedsråd får større frihed til at prioritere mellem udgifter, der vedrører sognenes fysiske rammer, og udgifter, der vedrører det kirkelige liv. Menighedsråd vil desuden i årets løb frit kunne omdisponere inden for den ramme, der er meddelt for driftsudgifter.

I høringen blev der dernæst meget bredt tilkendegivet den opfattelse, at kirke og kirkegård udgør en enhed, som på grund af den særlige karakter og også den store kulturhistoriske værdi bør være beskyttet på samme måde som hidtil, hvilket bl.a. indebærer, at menighedsråds beslutninger om arbejde ved kirke eller kirkegård skal godkendes, som hovedregel af stiftsøvrigheden efter inddragelse af relevante konsulenter.

Samtidig blev det i høringen bredt tilkendegivet, at beslutninger vedrørende præsteboliger samt bygninger til brug for kirke eller kirkegård udmærket kan træffes og gennemføres blot med godkendelse af provstiudvalget.

Som konsekvens af disse udbredte tilkendegivelser indeholder det foreliggende lovforslag derfor bemyndigelse til kirkeministeren til at fastsætte regler, hvorefter godkendelseskompetencen kan tillægges provstiudvalget.

Ud over de allerede beskrevne elementer indeholder lovforslaget enkelte bestemmelser af særlig karakter. Det foreslås således, at menighedsråd kan beslutte at tillægge den valgte kontaktperson, som udøver menighedsrådets arbejdsgiverfunktion i forhold til kirke- og kirkegårdsfunktionærer, et honorar. Det foreslås desuden, at provstiudvalg kan beslutte at tillægge et lægt medlem, der er valgt som provstiudvalgsformand, et honorar. Endelig foreslås det, at kirkeministeren får mulighed for at henlægge kompetence i forhold til medarbejdere, der er ansat ved stiftsøvrighederne, til stiftsøvrighederne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg indstille dette til velvillig behandling i det høje Ting.